

ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น
ว่าด้วย ค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๙

โดยที่เห็นสมควรให้มีระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย ค่าชดเชยสำหรับพนักงานมหาวิทยาลัย และลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานไม่ให้ปฏิบัติงานต่อไปและไม่จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างให้ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘

อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา ๑๓ มาตรา ๒๓ (๒) แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ประกอบกับมติสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น ในการประชุม ครั้งที่ ๖/๒๕๕๙ เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๕๙ จึงวางระเบียบไว้ ดังนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบมหาวิทยาลัยขอนแก่น ว่าด้วย ค่าชดเชย พ.ศ. ๒๕๕๙”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในระเบียบนี้

“มหาวิทยาลัย”

หมายความว่า มหาวิทยาลัยขอนแก่น

“สภามหาวิทยาลัย”

หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยขอนแก่น

“ส่วนงาน”

หมายความว่า ส่วนงานของมหาวิทยาลัย ตามพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘

“หน่วยงาน”

หมายความว่า หน่วยงานภายในของสำนักงานอธิการบดี

“ก.บ.ม.”

หมายความว่า คณะกรรมการบริหารงานบุคคล ประจำมหาวิทยาลัย

“อธิการบดี”

หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยขอนแก่น

“พนักงานมหาวิทยาลัย”

หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยขอนแก่น ตามพระราชบัญญัติ

มหาวิทยาลัยขอนแก่น พ.ศ. ๒๕๕๘ ที่ได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดิน และให้หมายความรวมถึง พนักงานมหาวิทยาลัยที่ใช้เงินรายได้ ข้าราชการและลูกจ้างประจำที่เปลี่ยนสถานภาพ

“ลูกจ้างของมหาวิทยาลัย” หมายความว่า บุคคลซึ่งได้รับการจ้างตามสัญญาจ้างให้ปฏิบัติงาน ที่มีลักษณะชั่วคราว และมีกำหนดเวลาจ้าง โดยได้รับค่าจ้างจากเงินงบประมาณแผ่นดินหรือเงินรายได้

“การพ้นสภาพ”

หมายความว่า การกระทำใดที่มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานไม่ให้

พนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยปฏิบัติงานต่อไป และไม่จ่ายเงินเดือนหรือค่าจ้างให้ ไม่ว่าจะเพราะเหตุสิ้นสุดสัญญาจ้างหรือเหตุอื่นใด และให้หมายความรวมถึงกรณีที่พนักงานมหาวิทยาลัย หรือ ลูกจ้างของมหาวิทยาลัยไม่ได้ทำงานและไม่ได้รับเงินเดือนหรือค่าจ้างเพราะเหตุที่ยุบเลิกส่วนงานหรือหน่วยงาน

“ค่าชดเชย”

หมายความว่า เงินชดเชยที่มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานจ่ายให้แก่

พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ที่มหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นสภาพ และไม่จ่ายเงินเดือน หรือค่าจ้างให้

ข้อ ๔ พนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยผู้ใดพ้นสภาพ ให้มีสิทธิได้รับค่าชดเชยตามระเบียบนี้

ทั้งนี้ มิให้ใช้บังคับกับลูกจ้างของมหาวิทยาลัยที่มีลักษณะการจ้างเป็นโครงการ ซึ่งต้องมีระยะเวลาเริ่มต้นและสิ้นสุดของงานที่แน่นอน และพ้นสภาพตามกำหนดระยะเวลานั้น

ข้อ ๕ มหาวิทยาลัยไม่ต้องจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ซึ่งมหาวิทยาลัยมีคำสั่งให้พ้นสภาพ ในกรณีหนึ่งกรณีใด ดังนี้

(๑) ทุจริตต่อหน้าที่ หรือกระทำความผิดอาญาโดยเจตนากระทำต่อมหาวิทยาลัย

(๒) เจตนาหรือจงใจทำให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหายอย่างร้ายแรง

(๓) ผ่าฝืนข้อบังคับเกี่ยวกับการปฏิบัติงานหรือระเบียบหรือคำสั่ง ของมหาวิทยาลัยหรือ ส่วนงานอันชอบด้วยกฎหมายและเป็นธรรม และมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานได้ตัดเตือนเป็นหนังสือแล้ว เว้นแต่กรณีที่ร้ายแรงมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานไม่จำเป็นต้องตัดเตือน

หนังสือเตือนให้มีผลบังคับได้ไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่พนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยได้กระทำความผิด

(๔) ถูกสั่งลงโทษปลดออก ไล่ออก

(๕) ขาดงานติดต่อกันรวมทั้งวันหยุดงาน เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควร

(๖) ได้รับโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก ในกรณีถ้าเป็นความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ ต้องเป็นกรณีที่เป็นเหตุให้มหาวิทยาลัยได้รับความเสียหาย

(๗) ได้รับอนุญาตให้ลาออก

(๘) ตาย เว้นแต่ กรณีการตายในระหว่างปฏิบัติหน้าที่หรือสืบเนื่องจากการปฏิบัติหน้าที่ หรือเป็นกรณีที่ผู้ตายได้อุทิศตนปฏิบัติงานให้แก่มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานอย่างเต็มกำลังความสามารถอย่างต่อเนื่อง คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยอาจพิจารณาให้ค่าชดเชยแก่ทายาทของพนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยผู้นั้นได้

ข้อ ๖ ให้มหาวิทยาลัยหรือส่วนงานจ่ายค่าชดเชยให้แก่พนักงานมหาวิทยาลัยหรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัย ตามระยะเวลาที่ปฏิบัติงานติดต่อกันก่อนพ้นสภาพ ในอัตราดังนี้

(๑) ปฏิบัติงานครบหนึ่งร้อยยี่สิบวัน แต่ไม่ครบหนึ่งปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนหรือค่าจ้างในเดือนสุดท้าย จำนวน ๑ เดือน

(๒) ปฏิบัติงานครบหนึ่งปี แต่ไม่ครบสามปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนหรือค่าจ้างในเดือนสุดท้าย จำนวน ๓ เดือน

(๓) ปฏิบัติงานครบสามปี แต่ไม่ครบหกปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนหรือค่าจ้างในเดือนสุดท้าย จำนวน ๖ เดือน

(๔) ปฏิบัติงานครบหกปี แต่ไม่ครบสิบปี ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนหรือค่าจ้างในเดือนสุดท้าย จำนวน ๘ เดือน

(๕) ปฏิบัติงานครบสิบปีขึ้นไป ให้ได้รับค่าชดเชยเท่ากับเงินเดือนหรือค่าจ้างในเดือนสุดท้าย จำนวน ๑๐ เดือน

การจ่ายค่าชดเชยตามวรรคหนึ่ง ให้เบิกจ่ายจากแหล่งงบประมาณที่มหาวิทยาลัยกำหนด โดยความเห็นชอบจากคณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ การนับระยะเวลาการปฏิบัติงานตามข้อ ๖ ให้นับดังนี้

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งก่อนวันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ ให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานเพื่อคำนวณค่าชดเชย ตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ จนถึงวันพ้นสภาพ

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้งตั้งแต่วันที่ ๑๘ กรกฎาคม ๒๕๕๘ เป็นต้นไป ให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานเพื่อคำนวณค่าชดเชย ตั้งแต่วันที่ได้รับการบรรจุและแต่งตั้ง จนถึงวันพ้นสภาพ

(๓) พนักงานมหาวิทยาลัยที่เปลี่ยนสถานภาพมาจากข้าราชการหรือลูกจ้างประจำ ให้นับระยะเวลาการปฏิบัติงานตั้งแต่วันที่บรรจุและแต่งตั้งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย จนถึงวันพ้นสภาพ

ข้อ ๘ วิธีการจ่ายค่าชดเชย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้มหาวิทยาลัยแจ้งพนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชย มาیینแบบขอรับค่าชดเชยภายใน ๑๕ วัน นับแต่วันที่ได้รับทราบการแจ้ง

(๒) ให้พนักงานมหาวิทยาลัย หรือลูกจ้างของมหาวิทยาลัยผู้มีสิทธิได้รับค่าชดเชย ยื่นแบบขอรับค่าชดเชยด้วยตนเองที่หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย หรือยื่นแบบทางระบบอิเล็กทรอนิกส์ผ่านระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ ตามที่มหาวิทยาลัยกำหนด

กรณีที่ไม่สามารถยื่นแบบขอรับค่าชดเชยได้ด้วยตนเอง ให้มอบอำนาจให้ทายาทตามกฎหมายของผู้มีสิทธิเป็นผู้ยื่นแบบขอรับค่าชดเชยแทนได้

(๓) ให้หน่วยงานที่รับผิดชอบด้านการบริหารงานบุคคลของมหาวิทยาลัย ตรวจสอบสิทธิและเอกสาร แล้วเสนอหัวหน้าหน่วยงานลงนามรับรองข้อมูล และเสนออธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเพื่อพิจารณาอนุมัติ

ข้อ ๙ ให้อธิการบดีเป็นผู้รักษาการตามระเบียบนี้ และมีอำนาจออกประกาศหรือคำสั่ง เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามระเบียบนี้

หากมีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ หรือจำเป็นต้องตีความระเบียบนี้ ให้อธิการบดีเสนอ ก.บ.ม. วินิจฉัย คำวินิจฉัยชี้ขาดของ ก.บ.ม. ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๕ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๙

(นายณรงค์ชัย อัครเศรณี)

นายกสภามหาวิทยาลัยขอนแก่น